

Studente medicijnen opgenomen in de Katholieke Kerk

Omringd door familie, vrienden en bekenden ontving Rianne Spoon (22 jaar) zondag 12 december jl. het vormsel tijdens de hoogmis in de Utrechtse Catharina kathedraal en werd daarmee opgenomen in de Katholieke Kerk. “Ik voelde iedere keer als ik langs de kapel van het studentenhuus liep een duidelijke trekking.”

22-12-2004

Rianne, hoe ben je met het katholieke geloof in aanraking gekomen?

Toen ik in Utrecht naar kamers zocht en via internet informatie vond over studentenhuus Hogeland vroeg ik me af of ik die kamer in een katholiek studentenhuus wel moest nemen omdat ik als protestant opgevoed ben met het idee dat het katholieke geloof een dwaalleer is. Onder veel gebed en met de druk voor het vinden van woonruimte heb ik de kamer toch gekozen. Ik ontdekte al gauw dat het helemaal niet zo negatief was als ik me had voorgesteld. We geloofden in dezelfde God en dat gaf een gevoel van eenheid. Na het doopsel van een andere studente, twee jaar geleden, bleef ik met name met twee punten van verdeeldheid zitten, namelijk de Eucharistie en de manier waarop tegen Maria aangekeken werd. Ondanks alle twijfels besloot ik toch belijdenis te doen in mijn eigen kerk, ook al had ik moeite met bepaalde

geloofspunten, waaronder de manier waarop over de katholieke kerk gedacht werd.

Kennelijk is het daar niet bij gebleven?

Inderdaad, mijn besluit om niet verder te zoeken en het aan God over te laten heeft niet tot rust geleid. De twijfel liet me niet los. Op een gegeven moment (nu ruim een jaar geleden) voelde ik iedere keer als langs de kapel van het studentenhuis liep een duidelijke trekking. En ik besepte dat als ik naar binnen zou gaan er een antwoord van me verwacht werd. Vanaf het moment dat ik daartoe zou besluiten en zou knielen voor Zijn aanwezigheid in het tabernakel, zou ik niet meer protestant kunnen blijven. Daartoe wilde ik me nog niet binden. Ik had niet de motivatie en de zekerheid om deze beslissing te kunnen nemen. Ik wilde niet ongehoorzaam zijn aan

mijn kerk en familie en besloot het onderwerp weer te laten rusten.

De preek in de kerstnacht bracht me niet de duidelijkheid die ik gehoopt had te vinden. Het was een stukje uit het boek “ Eindelijk thuis” van Henri Nouwen wat me opnieuw hoop gaf. Ik las daar over God de Vader, Die te liefdevol is om te dwingen en toen vielen voor mij de stukjes op zijn plaats.

Wat gaf uiteindelijk de doorslag?

Wat ik al aan gaf, het geloof in de Eucharistie speelde een grote rol. Ik was jaloers op de mensen van het huis omdat ze elke dag naar de Mis konden gaan, Ik kon me niet voorstellen dat je als katholiek niet dagelijks de Mis zou willen bijwonen. Toen ik het gebed van de geestelijke communie (“Ik zou U willen ontvangen Heer, met die zuiverheid, nederigheid en toewijding, waarmee Uw allerheiligste Moeder U ontving

en met de geest en de vurigheid van de heiligen”) voor het eerst hoorde dacht ik “zo is het, zo wordt Hij in ons geboren door de Eucharistie”. Verder zag ik in de paus en de priesters een vaderfiguur, ik zag in de mensen om me heen Christus schitteren. Eigenlijk zag ik in een periode van duisternis, temidden van tegenreacties van sommige kanten, toch steeds de volheid van het katholieke geloof.

Hoe staan de mensen in je omgeving hier tegenover?

De meeste vorming over het katholieke geloof heb ik van Agnes ontvangen, soms boven een kop warme chocolademelk. Zij is blij en dankbaar met vandaag, vooral omdat ik door deelname aan de sacramenten de volheid van het geloof ontvangen heb en er in kan groeien. Eva vertelde dat ze bijzonder blij was dat een groot deel

van mijn familie aanwezig was bij mijn opname in de katholieke kerk. Marieke (protestant) merkte tijdens de Mis dat het mogelijk is om over alle muren heen te kijken, dat er wederzijdse openheid kan zijn. Zij heeft net als ik de blijheid en warmte in het studentenhuis ervaren en het is voor haar aanleiding om na te denken waar dat vandaan komt, wat de bron ervan is. Een andere protestantse vriendin van mij zegt dat er in de vriendschap niets veranderd is, de keuze van geloof is daarin niet essentieel. Wel vraagt zich af of zijzelf ooit deze beslissing zou nemen.

Kun je nog iets moois zeggen over deze bijzondere dag?

De pastoor zei dat ik niet alleen dankbaar moest zijn voor wat ik vandaag gekregen heb, maar ook voor wat ik vanaf nu kan betekenen voor anderen. Dat maakt me blij.

Hogeland is een huis voor meisjesstudenten in Utrecht, waarvan de levensbeschouwelijke activiteiten zijn toevertrouwd aan de prelatur van het Opus Dei. Zie voor informatie:

www.instudo.nl/hogeland/index.html

José van Dijck

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/article/studente-medicijnen-opgenomen-in-de-katholieke-kerk/>
(29-3-2026)